

**โครงการประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ
การบริหาร การจัดการ การศึกษา และสหวิทยาการศึกษา
ครั้งที่ 5 ประจำปี 2566 (NCAME 2023)**

หัวข้อ “นวัตกรรมการจัดการและการศึกษาเพื่อความยั่งยืนในยุคดิจิทัล”

NCAME 2023

15 ธันวาคม 2566

ณ อาคารสิรินธร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

คณะกรรมการดำเนินงานดำเนินโครงการ

คณะกรรมการอำนวยการ

1. ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ	ประธาน
2. รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและแผนงาน	คณะกรรมการ
3. รองผู้อำนวยการฝ่ายบริการวิชาการและเครือข่ายสัมพันธ์	คณะกรรมการ
4. รศ.ดร.เพ็ญศรี ฉิรินัง	คณะกรรมการ
5. อ.ดร.พรชัย ชันทะวงค์	คณะกรรมการ
6. นางสาวอาทิตยา พิพัฒน์พงศ์อำไพ	คณะกรรมการ
7. รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและวิจัยนวัตกรรมการ	คณะกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการเครือข่าย

- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
- สมาคมปรัชญาคุชกุ์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหงแห่งประเทศไทย
- รศ.ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง สมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย
- ผศ.ดร.จักรปรุพงษ์ วิชาอัครวิทย์ สมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย
- ผศ.ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ สมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย
- อ.ดร.รุจน์ ฤชา สมาคมครูสังคมศึกษาแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการ

1. ผศ.ดร.กอบกุล	จันทร์โคลิกา	ประธาน
2. อ.ดร.จุฑามาศ	วงศ์กันทรากกร	รองประธาน
3. ผศ.ดร.ฐิติมา	โห้ถ่ายอง	คณะกรรมการ
4. ผศ.ดร.วรรณรี	ปานศิริ	คณะกรรมการ
5. ผศ.ดร.ภูมิภควิธจ	ภูมพงศ์คชศร	คณะกรรมการ
6. อ.ดร.พรชัย	ชันทะวงค์	คณะกรรมการ
7. ดร.ทฤทัย	สมศักดิ์	คณะกรรมการและเลขานุการ
8. นายทศพล	บัวไร่ชิง	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการอำนวยการ**ด้านบริหารธุรกิจ**

1. รศ.ดร.กมลพร กัลยาณมิตร
2. ผศ.ดร.กอบกุล จันทร์โคลิกา
3. ผศ.ดร.พิชิต รัชตะพิบูลภาพ
4. ผศ.ดร.ชุมพล รอดแจ่ม
5. ผศ.ดร.รุจิภาส โพธิ์ทองแสงอรุณ
6. ผศ.ดร.วาสุกาญจน์ งามโฉม
7. ผศ.ดร.ศรีสมร ผ่องพุดิ
8. ผศ.ดร.ดารารัตน์ สุขแก้ว
9. ผศ.ดร.นพนภา จุลโลบล
10. ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด
11. ผศ.ดร.ศักดิ์รพี วรวัฒน์ปริญญา
12. ผศ.ดร.สุติเทพ ศิริพิพัฒน์กุล
13. ผศ.ดร.ภาวิน ชินโชติ
14. ผศ.ดร.มาลัย กมลสกุลชัย
15. ผศ.ดร.ยุทธนา คล้ายอยู่
16. อ.ดร.ศทาวุฒิ สังฆมาศ
17. อ.ดร.เพชรรัตน์ จินต์นุพงศ์
18. อ.ดร.ธัญนันท์ บุญอยู่
19. อ.ดร.จรินทร์ จารุเสน
20. อ.ดร.ดวงใจ คงคาหลวง
21. อ.ดร.นรินทร์ สมทอง
22. อ.ดร.ศิริมา ตันติธำรงวุฒิ
23. อ.ดร.สุทธิพงษ์ สุวรรณสาธิต
24. อ.ดร.ธัญนันท์ วรเศรษฐพงษ์
25. อ.ดร.จุฑามาศ วงศ์กันทรากกร
26. อ.ดร.สุภาพร เพ่งพิศ
27. อ.ดร.นำพล ม่วงอวยพร
28. อ.ดร.ศศิธร สุวรรณดี
29. อ.ดร.ชลลดา สัจจานิตย์
30. อ.ดร.มรรษภร เชื้อทองฮั่ว

31. อ.ดร.ศุภวัฒน์	สุขะปรเมษฐ
32. อ.ดร.ธนอมศักดิ์	สุวรรณน้อย
33. อ.ดร.ศิริพงษ์	สีใสไพโร
34. อ.ดร.ก้าวกไกล	วุฒิสเสน
35. อ.ดร.ชัชชติภักซ์	เดชจิรมณี
36. อ.ดร.พรชัย	ชั้นทะวงค์
37. อ.ดร.พรพิมล	ข้าเพชร
38. อ.ดร.ภคมน	โกคะธีรกุล

ด้านรัฐประศาสนศาสตร์

1. รศ.ดร.กมลพร	กัลยาณมิตร
2. รศ.ดร.วิพร	เกตุแก้ว
3. รศ.ดร.อภิรักษ์	จันตณี
4. รศ.ดร.เพ็ญศรี	ฉรินัง
5. รศ.ดร.ศิริภัสสรค์	วงศ์ทองดี
6. รศ.ดร.ชมภูษ	หุ้่นนาค
7. รศ.ปภาวดี	มนตรีรัตน์
8. ผศ.พ.อ.ดร.วรสิทธิ์	เจริญพัฒ
9. ผศ.ดร.รัชยา	ภักดีจิตต์
10. ผศ.ดร.นิตยา	สินเธาว์
11. ผศ.ดร.พิชิต	รัชตะพิบูลภพ
12. ผศ.ดร.ชุมพล	รอดแจ่ม
13. ผศ.ดร.อัมพร	ปัญญา
14. ผศ.ดร.เสาวนารถ	เล็กเลอสินธุ์
15. ผศ.ดร.วิชิต	บุญสนอง
16. ผศ.ดร.ฐิติมา	โหล้ยยอง
17. ผศ.ดร.สุเชาว์	มีหนองหว่า
18. ผศ.ดร.ศิริวัฒน์	เปลี่ยนบางยาง
19. อ.ดร.เนตรชนก	สุนาสวน
20. อ.ดร.อำนาจ	บุญรัตน์ไมตรี

21. อ.ดร.ทศพล อัครพงษ์ไพบูลย์

22. อ.ดร.สุนันทา เสถียรมาศ

ด้านการบริหารการศึกษา

1. รศ.ดร.อุดมวิทย์ ไชยสกุลเกียรติ

2. รศ.ดร.จิรศักดิ์ สุรังคพิพรรธน์

3. รศ.ดร.พิภพ วังเงิน

4. รศ.ดร.ภูมิพิพัฒน์ รักพรมงค

5. รศ.ดร.สฎายุ ชีระวณิชตระกูล

6. รศ.ดร.สุวิทย์ ภาณุจारी

7. รศ.ดร.โกสุม สายใจ

8. ผศ.ดร.เฉลิมพล มีชัย

9. ผศ.ดร.สถาพร พฤษตมิกุล

10. ผศ.ดร.พรศักดิ์ สุจริตรักษ์

11. ผศ.ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศากุล

12. ผศ.ดร.จุไรรัตน์ กีบาง

13. ผศ.ดร.ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง

14. ผศ.ดร.เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม

15. ผศ.ดร.วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัย

16. ผศ.ดร.วรรณรี ปานศิริ

17. ผศ.ดร.พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์

18. ผศ.ดร.ภูมิภาควัฒน์ ภูมิพงศ์คชสร

19. ผศ.ดร.จำรัส แจ่มจันทร์

20. ผศ.ดร.กฤตย์ตันย์ ธารรัตน์สุวรรณ

21. ผศ.ดร.สมใจ สืบเสาะ

22. ผศ.ดร.ขจรศักดิ์ ศิริมัย

23. พล.ร.ต.หญิง ดร.วิภาดา พูลศักดิ์วารสาร

24. อ.ดร.อมรรัตน์ พันธุ์งาม

25. อ.ดร.ประทีป มากมิตร

---

26. อ.ดร.สุทธิพจน์	จิรฉัตรพรสิทธิ์
27. อ.ดร.อุษา	งามมีศรี
28. อ.ดร.วชิรา	อยู่สุข
29. อ.ดร.อัฉรา	อินโต
30. อ.ดร.สิรภัทร	จันทะมงคล
31. อ.ดร.ชญารัตน์	บุญพุฒิกร
32. อ.ดร.บุญธิดา	ขุนงาม
33. อ.ดร.อำนาจ	บุญรัตน์ไมตรี
34. อ.ดร.ลำพอง	กลมกุล
35. อ.ดร.ทรงพล	เจริญคำ
36. อ.ดร.กมลทิพย์	ใจเที่ยง
37. อ.ดร.บุษราคัม	ศรีจันทร์
38. อ.ดร.मितภาณี	พุ่มกล่อม
39. อ.ดร.ปรเมศร์	กลิ่นหอม
40. อ.ดร.ทนาง	ทองภูเบศร์
41. อ.ดร.อนุพงษ์	คลังองการ
42. อ.ดร.พาที	เกษตรนากร
43. อ.ดร.สาลินี	มีเจริญ
44. อ.ดร.มังกรแก้ว	ดรุณศิลป์
45. อ.ดร.พงษ์กฤตย์	นามปพนอังกูร
46. อ.ดร.พงษ์สุวรรณ	ศรีสุวรรณ
47. อ.ดร.รักชนกชรินทร์	พูลสุวรรณนธิ
48. อ.ดร.นวลไย	นิลบรรพ์
49. อ.ดร.วิรัตน์	มณีพุกฤษ์
50. อ.ดร.ละมุล	รอดขวัญ
51. อ.ดร.มานิตย์	สีสง่า
52. อ.ดร.ทัศนีย์	ช่อเทียนทิพย์
53. อ.ดร.พรรณี	เทพสุตร

54. อ.ดร.สุพัชร์	พันธุระศรี
55. อ.ดร.วีระกุล	อรัณยนาถ
56. อ.ดร.ชินวงศ์	ศรีงาม
57. ดร.หฤทัย	สมศักดิ์

ด้านสังคมศาสตร์/สหวิทยาการ

1. ผศ.ดร.เชาวฤทธิ์	เชาว์แสงรัตน์
2. ผศ.ดร.ฐิติรัตน์	ภู่กาญจน์
3. อ.ดร.หัสพร	ทองแดง
4. อ.ดร.ชัชวาล	แสงทองล้วน
5. อ.ดร.สุนันทา	เสถียรมาศ
6. อ.ดร.ธนัญชกร	ปภิตตาวิจิตร
7. อ.ดร.สุดารัตน์	สุดสมบูรณ์
8. อ.ดร.สุพัชรา	ยอดสุรางค์

คณะกรรมการ/กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการรับผิดชอบในกรณีที่มีการคัดลอก ลอกเลียนโดยมิได้มีการอ้างอิงที่ถูกต้อง หรือขัดกับจริยธรรมทางวิชาการ (Plagiarism) ในกรณีการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง เช่น สะกดผิด ใช้คำผิดความหมาย รวมทั้งการพิมพ์ตกบกพร่อง และในกรณีใด ๆ ที่มีข้อผิดพลาดในเนื้อหา และกระบวนการการผลิตบทความ ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของเจ้าของผลงาน

ข้อความและบทความในรายงานสืบเนื่องการประชุมสัมมนาวิชาการระดับชาติ การบริหาร การจัดการ การศึกษา และสหวิทยาการศึกษ ครั้งที่ 5 ปี 2566 (NCAME 2023) เป็นแนวคิดของผู้เขียน ไม่ใช่ความคิดเห็นและความรับผิดชอบของคณะกรรมการ/กองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สารบัญ

	หน้า
อารีรัตน์ กว้างขวาง และวรรณรี ปานศิริ นวัตกรรมกรรมการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์.....	1
เศรษฐพงษ์ จงอ่อน และวรรณรี ปานศิริ แนวทางการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2.....	15
ณัฐชุตตา สามา และวรรณรี ปานศิริ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดเพชรบุรี.....	25
สาวิตรี ภิรมยาภรณ์ และวรรณรี ปานศิริ การพัฒนานวัตกรรม การจัดการเรียนการสอนของครูวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนานาชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) พื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	39
จันทร์จิรา เกิดสุข และวรรณรี ปานศิริ การจัดการการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (SYNECTICS) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	50
บุญจง ศรีสวัสดิ์ และวรรณรี ปานศิริ การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ ชุดสระนำรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	64
ศฤงคาร จันทร์ประทีป และสมใจ สิบเสาะ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองด้านการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนภายใต้ สังกัดศูนย์เครือข่ายคุณภาพการศึกษาบางสะพาน 1 (ชัยเกษม) อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	77
นิตยา เทียนนาค และสมใจ สิบเสาะ แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	88

สรศักดิ์ แก้วเกื้อ และพรรณวดี ขำจริง	
ทัศนคติของการเข้าใช้บริการ Pat Café ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.....	733
ทวีศักดิ์ อ่อนแสง และพรรณวดี ขำจริง	
พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยเชิงพระพุทธศาสนาในจังหวัดภูเก็ต	742
วีรชัย มัญญารักษ์ รังสิมา หอมเศรษฐี และอรุณ สังกษพงศ์	
การวัดขนาดสัดส่วนร่างกายประกอบการออกแบบปรับปรุงสถานี่งานของพนักงานโรงงานผลิตยางแผ่นรมควัน.....	753
ภัทรวรินทร์ กันต์ภูมิกุลสุข นัทธ์หทัย อีอนอก และนฤมล สุ่นสวัสดิ์	
ปัจจัยการรับรู้คุณค่าตราสินค้าที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขนมอบกรอบรสมะเขือเทศตราเอฟเอฟของผู้บริโภคในอำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม	766
พรปวีณ์ ลิมศิลาจิระกุล นัทธ์หทัย อีอนอก และนฤมล สุ่นสวัสดิ์	
อัตราส่วนทางการเงินที่มีอิทธิพลต่อมูลค่ากิจการของอุตสาหกรรมบริการเชิงพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มดัชนี SET100	779
นิศารัตน์ นกเขา พรพรรณ ผู้โคตร อรุไร แสงสว่าง และชัยพร วงศ์พิศาล	
การปรับปรุงผังบริการผู้ป่วยสำหรับแผนกผู้ป่วยนอก: กรณีศึกษา.....	794
โสภิตา ประเสริฐสังข์ และธนัฐนันท์ จันท์แย้ม	
การลดความสูญเสียเปล่าของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการขนส่งในประเทศไทยด้วยการประยุกต์ใช้แนวคิดดิจิทัลลิ้น กรณีศึกษา บริษัท ABC ทรานสปอร์ต จำกัด.....	805
วิชญา คุณาบุตร และประพันธ์ วงศ์บางโพ	
คุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความจงรักภักดีของผู้ใช้บริการรถไฟฟ้ามหานคร.....	816
ปราณชนก ทัทธานี และอริสรา เสยานนท์	
การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต กลุ่มภาษาต่างประเทศ.....	826
สมพงษ์ อัครวิธิปัติ เจนจิรา ชินบุตร พัชรพล หลายวัฒนไพศาล นุจนาถ บริณิต และกิตติยา ขจรไตรเดช	
ภาพลักษณ์นวัตกรรมบริการที่ส่งผลต่อการเลือกใช้บริการสายการบินต้นทุนต่ำของผู้โดยสารที่เดินทางภายในประเทศ	841
นิमित ชุ่นสั้น ภัฏญาพัชร พัฒนาโกคินสกุล สุภัทรา สังข์ทอง และกชพร ชื่นจันทร์	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านสะดวกซื้อ กรณีศึกษา ร้าน 7-11	852
นิमित ชุ่นสั้น ภัฏญาพัชร พัฒนาโกคินสกุล สุภัทรา สังข์ทอง และสิรินทรา สังข์ทอง	
การปรับตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการหลังสถานการณ์โควิด-19	861

นิมิต ชื่นสั้น สุภัทรา สังข์ทอง และกัญญาพัชร พัฒนาโกคินสกุล	
อิทธิพลของแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความตั้งใจเดิมทางวัฒนธรรมและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวในเมืองเก่าภูเก็ต.....	870
ทิพมาศ รัตนพิทักษ์	
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่อการชำระเงินผ่านแอปพลิเคชันกระเป๋าเงินอิเล็กทรอนิกส์ (e-Wallet) ของผู้บริโภคในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร.....	882
ทิพมาศ รัตนพิทักษ์	
ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อสินค้าภายในร้านค้าปลีกสมัยใหม่ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร... ..	894
กษมา กาญจนสาโรช และพรพรรณ ประจักษ์เนตร	
ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ความเชื่อโชคลางของผู้บริโภคกำลังซื้อมือหินสีมงคลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อแบรนด์และพฤติกรรมการซื้อ.....	907
สุพัชรา เต็มรุ่ง นัทรหทัย อีอนอก และนฤมล สุ่นสวัสดิ์	
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบ้านจัดสรรในเครือบริษัท พี สี่วิ้ง พรอพเพอร์ตี้ พลัส จำกัด ในจังหวัดสมุทรสาคร.....	922
แสงจันทร์ ดำรงผลสกุล นฤมล สุ่นสวัสดิ์ และนัทรหทัย อีอนอก	
คุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของลูกจ้างกรุงเทพมหานครสำนักงานเขตบางบอน.....	934
ธณัท เทพเทวิน นัทรหทัย อีอนอก และนฤมล สุ่นสวัสดิ์	
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการวิดีโอสตรีมมิงของผู้บริโภคในจังหวัดสมุทรสาคร	951
เจตยา ไม้ทอง นัทรหทัย อีอนอก และนฤมล สุ่นสวัสดิ์	
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลในตลาดทะเลไทยอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร.....	964
สุรเชษฐ์ มาตรศรี นัทรหทัย อีอนอก และนฤมล สุ่นสวัสดิ์	
คุณภาพการให้บริการของนิติบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้ที่พักอาศัยคอนโดมิเนียมในเครือบริษัทแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร	977
เจนจิรา ศรีทอง นฤมล สุ่นสวัสดิ์ และนัทรหทัย อีอนอก	
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บริโภค บริษัท ไอสมาร์ทโกลด์ 168 จำกัด.....	989
จิรสุดา พรานระวีง นฤมล สุ่นสวัสดิ์ และนัทรหทัย อีอนอก	
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางออนไลน์ในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 24.....	1004

อิทธิพลของแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมและความพึงพอใจ
ในการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ต

The Influenced of Tourist Motivation on Cultural Authenticity
and Satisfaction Travelling Phuket Oldtown

นิमित ซุ่นสัน¹ สุภัทธา สังข์ทอง¹ และกัญญาพัชร พัฒนาโกคินสกุล¹

Nimit Soonsan¹ Suphattra Sangthong¹ and Kanyapat Pattanapokinsakul¹

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต¹

Faculty of Management Science, Phuket Rajabhat University¹

E-mail: nimit.s@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การเดินทางท่องเที่ยวจุดหมายปลายทางที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่อมทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่มีความแตกต่างจากจุดหมายปลายทางทั่วไป การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาอิทธิพลของแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมในการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ต และ (2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ต โดยเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ตจำนวน 213 คนด้วยแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า (1) แรงจูงใจนักท่องเที่ยวยังมีอิทธิพลทางตรงต่อความพึงพอใจ (2) นอกจากนั้นความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมเป็นตัวแปรคั่นกลางต่อความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจอีกด้วย ดังนั้นผลการศึกษาครั้งนี้จึงเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้ผู้จัดการจุดหมายปลายทางสามารถนำไปกำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาเขตเมืองเก่าภูเก็ตให้มีความดั้งเดิมเพื่อทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ที่ดีและมีความพึงพอใจต่อไป

คำสำคัญ: แรงจูงใจนักท่องเที่ยว ความพึงพอใจ ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม ภูเก็ต

Abstract

Traveling to destinations with unique cultural characteristics had provided tourists an experience that is different from other destinations. The study purposed to assess the influence of tourist motivation on cultural authenticity and travel satisfaction in Phuket Old Town, and evaluate the influence of tourist motivation on travel satisfaction in Phuket Old Town. The study collected data from 213 Thai tourists traveling to Phuket Old Town through questionnaires. The data was analyzed using a structural equation model. The results found that tourist motivation had a direct influence on satisfaction. In addition, cultural authenticity

was a mediator in the impact of tourist motivation on satisfaction. Therefore, the results of this study are important information that will help destination managers to determine guidelines for developing the Phuket Old Town to remain traditional in order to provide tourists with a good and satisfying experience.

Keywords: Tourist motivation, satisfaction, authenticity, Phuket

บทนำ

การพัฒนาอุตสาหกรรมย่อมทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของจำนวนประชากร การขยายตัวของเมือง และความเครียดในชีวิตสังคมในปัจจุบัน จึงเป็นเหตุผลพื้นฐานที่ทำให้ผู้คนต้องเดินทางท่องเที่ยว (Preko et al., 2022) โดยแรงจูงใจเป็นสิ่งที่นักวิจัยทางการท่องเที่ยวพยายามอธิบายว่าเหตุใดนักท่องเที่ยวจึงเลือกจุดหมายปลายทางหนึ่งมากกว่าอีกที่หนึ่ง ประสบการณ์อะไรที่พวกเขาต้องการ และกิจกรรมใดที่พวกเขาอยากเข้าร่วม โดยความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวและความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมได้รับความสนใจในด้านการท่องเที่ยว นักวิจัยเน้นย้ำว่าการมีอยู่ขององค์ประกอบที่แท้จริงในวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเติบโตของจุดหมายปลายทาง (MacCannell, 1973; Chhabra et al., 2003) ด้านที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการท่องเที่ยวที่ผู้มาเยือนได้รับคือประสบการณ์ (Zhang et al., 2021) และความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในการเดินทางของนักท่องเที่ยว (Cohen, 1988; Olsen, 2002; Chhabra et al., 2003) อาจจะอธิบายได้ว่าแท้จริงแล้วแรงจูงใจหลักที่ทำให้ผู้คนเดินทางคือการแสวงหาความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม (Moore et al., 2021) หากจุดหมายปลายทางที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมอย่างแท้จริงย่อมทำให้เกิดการแข่งขันกับจุดหมายปลายทางอื่น ๆ ได้ดีมากขึ้น (Zhang & Yin, 2020)

นักท่องเที่ยวที่มาเยือนแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมมีบทบาทเป็นสื่อกลางของความพึงพอใจและแรงจูงใจ โดยการได้รับประสบการณ์มีส่วนทำให้เกิดความพึงพอใจที่ดี นอกจากนี้ปัจจัยทางวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบหลักความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อความภักดีของนักท่องเที่ยว (Kolar & Zabkar, 2010) จากการศึกษาของ Dai et al. (2021) มีความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างการรับรู้ถึงความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมและการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวทางมรดกทางวัฒนธรรม แม้ว่าจะงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นมีส่วนสำคัญต่อวรรณกรรมด้านการท่องเที่ยว แต่ดูเหมือนว่าจำเป็นต้องดำเนินการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและแรงจูงใจในการเดินทางทางวัฒนธรรม ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้จึงคาดว่าน่าจะมีส่วนสนับสนุนทั้งการวิจัยในอนาคตและการจัดการจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวได้ดีมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความตั้งใจเดินทางวัฒนธรรมในการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความตั้งใจเดินทางวัฒนธรรมและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ต

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ

แรงจูงใจในการเดินทางแบ่งออกเป็นสองกลุ่มพื้นฐานที่เรียกว่าปัจจัย "แรงผลัก" และ "แรงดึง" โดยแรงผลักเกิดขึ้นจากความต้องการหลีกเลี่ยงจากสภาพแวดล้อมและความเครียดในชีวิตปกติของบุคคล (Ermawati & Prihandono, 2018) ส่วนแรงดึงเป็นผลจากการมีอยู่ของลักษณะที่น่าดึงดูดของจุดหมายปลายทาง ทั้งจากความงามของธรรมชาติ ชายหาด ภาพลักษณ์ และความแปลกใหม่ ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มักแสวงหาความแปลกใหม่ มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการสิ่งสุนทรีย์ศาสตร์ นันทนาการและความบันเทิง (Meng et al., 2006) ส่วนความพึงพอใจอธิบายเป็นระดับของความคาดหวังของผู้บริโภคจากสินค้าที่ซื้อหรือบริการ (Oliver & Desarbo, 1988; Tam, 2000) ซึ่งการวัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมีความสำคัญโดยตรงต่อจุดหมายปลายทาง การบริโภคผลิตภัณฑ์และบริการ (Meng et al., 2006)

การศึกษาปัจจุบันมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ของความพึงพอใจกับตัวแปรต่าง ๆ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและแรงจูงใจนักท่องเที่ยว (Kolar & Zabkar, 2010) โดย Woyo and Slabbert (2020) ชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจอธิบายพฤติกรรมการเดินทางต่อความพึงพอใจในด้านมรดกทางวัฒนธรรม นอกจากนี้แรงจูงใจนักท่องเที่ยวมีผลโดยตรงต่อความพึงพอใจในการเดินทางต่อจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (Alrawadieh et al., 2019; Savinovic et al., 2012) ดังนั้น การศึกษาจึงเสนอสมมติฐานคือ

สมมติฐานที่ 1 แรงจูงใจนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจมีความสัมพันธ์เชิงบวก

แนวคิดเกี่ยวกับความตั้งใจเดินทางวัฒนธรรม

ความหมายหลักของความตั้งใจเดินทางวัฒนธรรมในการท่องเที่ยวมักจะเกี่ยวข้องกับลักษณะที่ปรากฏของวัตถุหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือปลอม (Steiner and Reisinger, 2006; Gardiner et al., 2022) ตามวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ความตั้งใจเดินทางวัฒนธรรมได้มีการศึกษาเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบความตั้งใจเดินทางวัฒนธรรมต่อความพึงพอใจ (Dai et al., 2021; Lee & Pau, 2018) รวมทั้งแรงจูงใจการท่องเที่ยว (Nguyen & Cheung, 2016) โดยแนวคิดความตั้งใจเดินทางวัฒนธรรมเป็นประเด็นสำคัญของการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและโบราณ (Park et al., 2019; Chhabra et al., 2003; Gardiner et al., 2022) การศึกษาหนึ่งในปัจจุบัน Dominguez-Quintero et al. (2020) พบว่าอิทธิพลทั้งทางตรงและ

ทางอ้อมของความตึงเครียดทางวัฒนธรรมมีผลต่อระดับความพึงพอใจ เช่นเดียวกับ Genc Gulertekin and Genc (2022) พบว่าความตึงเครียดทางวัฒนธรรมส่งผลต่อความพึงพอใจ สอดคล้องกับการวิจัยก่อนหน้านี้ Zhu et al. (2022) พบว่าความตึงเครียดทางวัฒนธรรมมีผลโดยตรงต่อความพึงพอใจของผู้เข้าชม อย่างไรก็ตาม การศึกษาในปัจจุบันยังชี้ให้เห็นว่าความตึงเครียดทางวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเดินทาง (Wu et al., 2019) โดย Kolar and Zabkar (2010) เน้นย้ำว่าแรงจูงใจนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความตึงเครียดทางวัฒนธรรม ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดสมมติฐานเพื่อตรวจสอบความตึงเครียดทางวัฒนธรรมในฐานะ บทบาทเป็นตัวแปรคั่นกลางระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ

สมมติฐานที่ 2 ความตึงเครียดทางวัฒนธรรมเป็นตัวแปรคั่นกลางต่อความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ นักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้รวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวเมืองเก่าภูเก็ต ซึ่งเป็น สถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ นอกจากนี้เมืองเก่าภูเก็ตยังมี ประวัติศาสตร์ที่สำคัญเป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีความเป็นมากกว่า 100 ปี ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 โดยมีความโดดเด่น และแปลกตาของบรรดาบ้านเรือนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต คือ สถาปัตยกรรมรูปแบบชิโนยูโรเปียน ประชากรที่ เดินทางท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าไม่สามารถนับจำนวนที่แน่นอนแบบสุทธิตได้ ดังนั้นการกำหนดขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง ตามแนวคิดของการวิเคราะห์ข้อมูลไม่ควรมีจำนวนต่ำกว่า 200 ชุด โดยการสำรวจนี้ดำเนินการในช่วง ระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ.2566 โดยการรวบรวมข้อมูลผ่านวิธีการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก โดยการสุ่มตัวอย่าง ตามสะดวกเป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างที่นักวิจัยต้องการโดยอิงตามสถานการณ์เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียเวลาและ การสูญเสียต้นทุน (Dörnyei, 2007) เหตุผลหลักในการใช้การสุ่มตัวอย่างตามความสะดวกในการศึกษานี้ คือการไม่สามารถรับจำนวนประชากรในการศึกษาที่เชื่อถือได้และเป็นปัจจุบัน และยังช่วยให้นักวิจัยประหยัด ต้นทุนและประหยัดเวลาอีกด้วย ในการทำเช่นนั้นผู้วิจัยได้ติดต่อผู้มีโอกาสเป็นผู้เข้าร่วมตามจุดต่าง ๆ ทั่วทั้งพื้นที่ศึกษา และเชิญพวกเขาให้เข้าร่วมในการวิจัย ทั้งนี้แบบสอบถามทั้งหมดสามารถรวบรวมได้ จำนวน 250 ชุด แต่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้จำนวนเพียง 213 ชุดซึ่งมีจำนวนที่เพียงพอ ซึ่งข้อมูลกลุ่ม ตัวอย่างแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน (n = 213)	ร้อยละ
เพศ		
เพศหญิง	99	46.5
เพศชาย	91	42.7
เพศทางเลือก	23	10.8
อายุ		
20-25ปี	125	58.7
26-35ปี	72	33.8
36-45ปี	16	7.5
สถานภาพ		
โสด	172	80.8
สมรส	33	15.4
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	8	3.8
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	86	40.4
ปริญญาตรี	122	57.3
สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.3

เครื่องมือในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้ 213 โดยพัฒนาข้อคำถามจากการศึกษาที่ผ่านมา ตอนแรกสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ต่อมาแรงจูงใจนักท่องเที่ยวนำมาพัฒนาตามแนวคิดของ Vela (2009) ส่วนความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมพัฒนาตามแนวคิดของ (Chhabra et al., 2012) ส่วนความพึงพอใจพัฒนาตามแนวคิดของ Yao (2013) และ Metin (2019) ซึ่งทั้งหมดเป็นแบบเลือกตอบ มีกำหนดระดับไว้ 5 ระดับ โดย 5 หมายถึงมากที่สุด และ 1 หมายถึงน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลตามโมเดลสมการโครงสร้างระหว่างสองแนวคิดคือ CB-SEM และ PLS-SEM ด้วยวัตถุประสงค์การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การตัดสินใจวิเคราะห์แบบ PLS-SEM แทนที่จะเป็น CB-SEM เนื่องจากด้วยประการแรก สามารถประยุกต์ใช้ PLS-SEM เพื่อการศึกษาเชิงสำรวจได้เมื่อพื้นหลังทางทฤษฎีมีความกำกวมไม่เพียงพอ (Hair et al., 2017) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแนวทางในการทำนายตัวแปรแฝงภายนอกเพื่อวัตถุประสงค์การวิจัย (Sarstedt et al., 2017) นอกจากนี้การวิจัยในปัจจุบันใช้วิธีการคาดการณ์มากกว่าการยืนยันทางทฤษฎี เนื่องจากไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการระบุแบบจำลองการวัด (Rigdon

et al., 2017) ประการที่สอง PLS-SEM ขึ้นอยู่กับสมมติฐานที่ไม่มีการแจกแจง ซึ่งตรงกันข้ามกับ CB-SEM (Hair et al., 2014) ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานเกี่ยวกับการแจกแจงแบบปกติ ประการที่สาม PLS-SEM ทำงานได้ดีขึ้นกับโมเดลที่ซับซ้อน (Lee et al., 2011) Hair et al. (2019) แนะนำว่า “เมื่อแบบจำลองโครงสร้างมีความซับซ้อนสามารถพิจารณา PLS ได้เมื่อตัดสินใจเลือกวิธี SEM ที่เหมาะสมแบบจำลองที่นำเสนอในงานวิจัยนี้มีความซับซ้อน (Ringle et al., 2015)

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

แบบจำลองการวัด

แบบจำลองการวัดได้รับการประเมินค่าน้ำหนักองค์ประกอบเชิงยืนยัน ค่า Average Variance Extracted (AVE) ค่าความน่าเชื่อถือของคอมโพสิต (CR) ค่า rho_A และค่า Cronbach's alpha (Hair et al., 2019) ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบเชิงยืนยันทั้งหมดเกิน 0.70 นอกจากนี้ ค่า rho_A และค่า Cronbach's alpha สูงกว่า 0.70 ส่วนค่า CR สูงกว่า 0.70 และค่า AVE สูงกว่า 0.50 ซึ่งบ่งชี้ว่าความน่าเชื่อถือภายในของแบบจำลองและความถูกต้องเพียงพอ (แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2) นอกจากนี้ การตรวจสอบค่าอำนาจเชิงจำแนกด้วยวิธี Fornell-Larcker Criterion และตรวจสอบความถูกต้องจำแนกของตัวแปรแฝงโดยใช้การวิเคราะห์แบบ Heterotrait-Monotrait Ratio (HTMT) (Henseler et al., 2015) ผลลัพธ์แสดงว่าโครงสร้างทั้งหมดไม่เกินค่าเกณฑ์ 0.90 (แสดงดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4)

ตารางที่ 2 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเชิงยืนยัน

	Loading factor	Cronbach's Alpha	rho_A	Composite Reliability (CR)	Average Variance Extracted (AVE)
แรงจูงใจนักท่องเที่ยว		0.700	0.721	0.829	0.619
Mot1	0.805				
Mot2	0.824				
Mot3	0.728				
ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม		0.720	0.727	0.842	0.640
OA1	0.776				
OA2	0.801				
OA3	0.822				
ความพึงพอใจ		0.718	0.719	0.838	0.721
SAT1	0.856				
SAT2	0.842				

ตารางที่ 3 Fornell-Larcker Criterion

	ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม	แรงจูงใจนักท่องเที่ยว	ความพึงพอใจ
ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม	0.800		
แรงจูงใจนักท่องเที่ยว	0.548	0.787	
ความพึงพอใจ	0.325	0.346	0.849

ตารางที่ 4 Heterotrait-Monotrait Ratio (HTMT)

	ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม	แรงจูงใจนักท่องเที่ยว	ความพึงพอใจ
ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม			
แรงจูงใจนักท่องเที่ยว	0.741		
ความพึงพอใจ	0.494	0.500	

การทดสอบสมมติฐาน

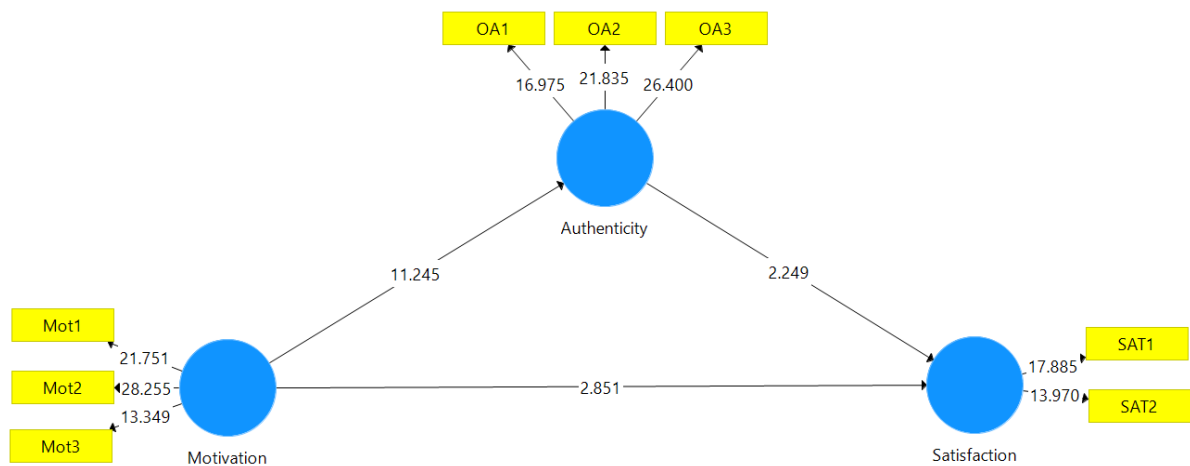
การทดสอบสมมติฐานจำนวนสองสมมติฐานต้องวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยว ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม และความพึงพอใจทั้งอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลทางตรงต่อความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม ($\beta = 0.086, t = 2.827$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 แรงจูงใจนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจมีความสัมพันธ์เชิงบวก (แสดงดังตารางที่ 5) อย่างไรก็ตามการทดสอบสมมติฐานที่ 2 จำเป็นต้องวิเคราะห์อิทธิพลระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม และอิทธิพลระหว่างความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมต่อความพึงพอใจ ซึ่งผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (แสดงดังตารางที่ 5) ชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม ($\beta = 0.052, t = 10.469$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมอิทธิพลต่อความพึงพอใจ ($\beta = 0.086, t = 2.235$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางอ้อมระหว่างอิทธิพลของแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจผ่านความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม (ดังตารางที่ 6) ชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจผ่านความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม ($\beta = 0.051, t = 2.076$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมมีบทบาทเป็นตัวแปรส่งผ่านแบบบางส่วน (Partial mediator) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2 ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมเป็นตัวแปรคั่นกลางต่อความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ

ตารางที่ 5 การทดสอบอิทธิพลทางตรง

	Original Sample (O)	Sample Mean (M)	Standard Deviation (STDEV)	T Statistics (O/STDEV)
อิทธิพลระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจ	0.240	0.235	0.085	2.827
อิทธิพลระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความตั้งใจทางวัฒนธรรม	0.548	0.555	0.052	10.469
อิทธิพลระหว่างความตั้งใจทางวัฒนธรรมต่อความพึงพอใจ	0.193	0.200	0.086	2.235

ตารางที่ 6 ค่าอิทธิพลทางอ้อม

	Original Sample (O)	Sample Mean (M)	Standard Deviation (STDEV)	T Statistics (O/STDEV)	P Values
อิทธิพลระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความพึงพอใจ ผ่านความตั้งใจทางวัฒนธรรม	0.106	0.111	0.051	2.076	0.038

รูปที่ 1 โมเดลสมการโครงสร้าง

ข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของแรงจูงใจนักท่องเที่ยวต่อความตั้งใจทางวัฒนธรรมและความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวเมื่อถึงแก่อายุเกิด โดยข้อสรุปแรกของการวิจัยคือความสัมพันธ์เชิงบวกทางตรงที่มีนัยสำคัญระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ นอกจากนี้ความ

ดั้งเดิมทางวัฒนธรรมยังเป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างแรงจูงใจนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจ ดังนั้นเมื่อพิจารณาตัวแปรเผยให้เห็นว่าแรงจูงใจในการเดินทางทางวัฒนธรรมมีเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจในการเดินทางที่ดี ย่อมมีความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้หากนักท่องเที่ยวเกิดการรับรู้ความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมของเขตเมืองเก่าภูเก็ตยังยอมทำให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจสูงเพิ่มขึ้นอีกด้วย ผลการศึกษาสอดคล้องกับการวิจัยที่พบว่าความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงระหว่างแรงจูงใจในการเดินทางทางวัฒนธรรมและความพึงพอใจ อาจเป็นผลมาจากการที่นักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นอย่างมาก และสนใจที่จะไปเยือนเมืองเก่าภูเก็ตเป็นพิเศษ (Wang et al., 2023) จากข้อมูลของ Marschall (2012) แสดงให้เห็นว่าจุดหมายปลายทางที่อุดมไปด้วยความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมมีผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจการเยี่ยมชมพื้นที่มรดกท้องถิ่นถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมการท่องเที่ยวมรดกพื้นเมือง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อแหล่งมรดกอื่น ๆ ในประเทศเมื่อเวลาผ่านไปอีกด้วย (Ndlovu, 2015)

ผลการวิจัยนี้มีศักยภาพสำหรับการประยุกต์ใช้ทางทฤษฎีที่มีอยู่เกี่ยวกับความพึงพอใจนักท่องเที่ยว (Assaker et al., 2011; Garcia et al., 2012; Meepram & Charoenrat, 2019) โดยการแสดงให้เห็นว่าความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมมีบทบาทเป็นสื่อกลางหลายประการในความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับความพึงพอใจ ผลการวิจัยในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวที่ได้รับแรงบันดาลใจจากแง่มุมทางวัฒนธรรมแสวงหาความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมและนำไปสู่ความพึงพอใจ แม้ว่าจะสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้านี้ (Yoon & Uysal, 2005; Kolar & Zabkar, 2010; Chen & Chen, 2010; Prebensen et al., 2012; Zhou et al., 2013; Meepram & Charoenrat, 2019) เมื่อพิจารณาแนวคิดเรื่องความดั้งเดิมทางวัฒนธรรม การศึกษาในปัจจุบันได้ขยายความรู้เพิ่มเติมสำหรับการศึกษาในงานวิจัยทางการท่องเที่ยว

โมเดลการวิจัยที่น่าเสนอมีประโยชน์หลายประการสำหรับการจัดการจุดหมายปลายทาง เพื่อให้สามารถพัฒนาแนวคิดในการปรับปรุงจุดหมายปลายทางและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวได้ ดังนั้นแนวคิดความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบอยซ์ขึ้น เนื่องจากประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใคร ณ จุดหมายปลายทางที่ไปเยือนสามารถตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลในการค้นหาตัวตนของตนเองได้ นอกจากนี้ ผู้จัดการจุดหมายปลายทางควรมีบทบาทไปที่กิจกรรมการสนับสนุนเพื่อเน้นย้ำถึงความดั้งเดิมทางวัฒนธรรมของเขตเมืองเก่าภูเก็ต เริ่มงานบูรณะโดยคำนึงถึงสถาปัตยกรรมดั้งเดิมเฉพาะของภูมิภาค และใส่ใจกับความเข้ากันได้ของพื้นผิวสถาปัตยกรรมใหม่ ตามที่ระบุไว้ในการศึกษาของ Genc and Gulertekin Genc (2022) ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความกลมกลืนระหว่างพื้นผิวทางสถาปัตยกรรมและคุณลักษณะของจุดหมายปลายทาง

บรรณานุกรม

- Alrawadieh, Z., Alrawadieh, Z., & Kozak, M. (2019). Exploring the impact of tourist harassment on destination image, tourist expenditure, and destination loyalty. *Tourism management*, 73, pp. 13-20.
- Aakash, A., Tandon, A., & Gupta Aggarwal, A. (2021). How features embedded in eWOM predict hotel guest satisfaction: An application of artificial neural networks. *Journal of Hospitality Marketing & Management*, 30(4), pp. 486-507.
- Chen, C. F., & Chen, F. S. (2010). Experience quality, perceived value, satisfaction and behavioral intentions for heritage tourists. *Tourism management*, 31(1), pp. 29-35.
- Chhabra, D., Healy, R., & Sills, E. (2003). Staged authenticity and heritage tourism. *Annals of tourism research*, 30(3), pp. 702-719.
- Cohen, J. (1988). Set correlation and contingency tables. *Applied psychological measurement*, 12(4), pp. 425-434.
- Dai, M. L., Fan, D. X., Wang, R., Ou, Y. H., & Ma, X. L. (2023). Does rural tourism revitalize the countryside? An exploration of the spatial reconstruction through the lens of cultural connotations of rurality. *Journal of Destination Marketing & Management*, 29, pp. 100801.
- Domínguez-Quintero, A. M., González-Rodríguez, M. R., & Paddison, B. (2020). The mediating role of experience quality on authenticity and satisfaction in the context of cultural-heritage tourism. *Current Issues in Tourism*, 23(2), pp. 248-260.
- Cheng, H. F., & Dörnyei, Z. (2007). The use of motivational strategies in language instruction: The case of EFL teaching in Taiwan. *International journal of innovation in language learning and teaching*, 1(1), pp. 153-174.
- Ermawati, F., & Prihandono, D. (2018). The influence of destination image, push and pull travel motivation towards tourist loyalty through tourist satisfaction. *Management Analysis Journal*, 7(4), pp. 414-425.
- Gardiner, S., Vada, S., Yang, E. C. L., Khoo, C., & Le, T. H. (2022). Recreating history: The evolving negotiation of staged authenticity in tourism experiences. *Tourism Management*, 91, pp. 104515.
- Genc, V., & Gulertekin Genc, S. (2023). The effect of perceived authenticity in cultural heritage sites on tourist satisfaction: the moderating role of aesthetic experience. *Journal of Hospitality and Tourism Insights*, 6(2), pp. 530-548.

- Hair, J. F., Risher, J. J., Sarstedt, M., & Ringle, C. M. (2019). When to use and how to report the results of PLS-SEM. *European business review*, 31(1), pp. 2-24.
- Hair, J. F., Gabriel, M., & Patel, V. (2014). AMOS covariance-based structural equation modeling (CB-SEM): Guidelines on its application as a marketing research tool. *Brazilian Journal of Marketing*, 13(2). pp. 44-55
- Hair Jr, J. F., Matthews, L. M., Matthews, R. L., & Sarstedt, M. (2017). PLS-SEM or CB-SEM: updated guidelines on which method to use. *International Journal of Multivariate Data Analysis*, 1(2), pp. 107-123.
- Henseler, J., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2015). A new criterion for assessing discriminant validity in variance-based structural equation modeling. *Journal of the academy of marketing science*, 43, pp. 115-135.
- Kolar, T., & Zabkar, V. (2010). A consumer-based model of authenticity: An oxymoron or the foundation of cultural heritage marketing?. *Tourism management*, 31(5), pp. 652-664.
- Lee, S., Jeon, S., & Kim, D. (2011). The impact of tour quality and tourist satisfaction on tourist loyalty: The case of Chinese tourists in Korea. *Tourism management*, 32(5), pp. 1115-1124.
- MacCannell, D. (1973). Staged authenticity: Arrangements of social space in tourist settings. *American journal of Sociology*, 79(3), pp. 589-603.
- Marschall, S. (2012). ‘Personal memory tourism’ and a wider exploration of the tourism–memory nexus. *Journal of Tourism and Cultural Change*, 10(4), pp. 321-335.
- Li, X., Meng, F., & Uysal, M. (2008). Spatial pattern of tourist flows among the Asia-Pacific countries: An examination over a decade. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 13(3), pp. 229-243.
- Moore, K., Buchmann, A., Månsson, M., & Fisher, D. (2021). Authenticity in tourism theory and experience. Practically indispensable and theoretically mischievous?. *Annals of tourism research*, 89, p. 103208.
- Ndlovu, T. P., Sibiyi, N. P., & Giampiccoli, A. (2018). Assessing local community participation in community-based tourism: The case of the Zulu-Mpophomeni Tourism Experience. *African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure*, 7(2), pp. 1-14.
- Nguyen, T. H. H., & Cheung, C. (2016). Chinese heritage tourists to heritage sites: what are the effects of heritage motivation and perceived authenticity on satisfaction?. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 21(11), pp. 1155-1168.
- Olsen, K. (2002). Authenticity as a concept in tourism research: The social organization of the experience of authenticity. *Tourist studies*, 2(2), pp. 159-182.

- Park, E., Choi, B. K., & Lee, T. J. (2019). The role and dimensions of authenticity in heritage tourism. *Tourism Management*, 74, pp. 99-109.
- Preko, A., Amoako, G. K., Dzogbenuku, R. K., & Kosiba, J. (2023). Digital tourism experience for tourist site revisit: an empirical view from Ghana. *Journal of Hospitality and Tourism Insights*, 6(2), pp. 779-796.
- Sarstedt, M., Hair, J.F., Ringle, C.M., Thiele, K.O. & Gudergan, S.P. (2016), "Estimation Issues with PLS and CBSEM: Where the Bias Lies!", *Journal of Business Research*, 69, pp. 3998-4010.
- Savinovic, A., Kim, S., & Long, P. (2012). Audience members' motivation, satisfaction, and intention to re-visit an ethnic minority cultural festival. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 29(7), pp. 682-694.
- Steiner, C. J., & Reisinger, Y. (2006). Understanding existential authenticity. *Annals of tourism research*, 33(2), pp. 299-318.
- Tam, M. (2000). Constructivism, instructional design, and technology: Implications for transforming distance learning. *Journal of Educational Technology & Society*, 3(2), pp. 50-60.
- Wang, J., Chang, M., Luo, X., Qiu, R., & Zou, T. (2023). How perceived authenticity affects tourist satisfaction and behavioral intention towards natural disaster memorials: A mediation analysis. *Tourism Management Perspectives*, 46, p. 101085.
- Woyo, E., & Slabbert, E. (2020). Unpacking the motivations, satisfaction and loyalty of tourists travelling to a distressed destination. *Anatolia*, 31(4), pp. 536-548.
- Wu, T. P., Wu, H. C., Wu, Y. Y., Liu, Y. T., & Wu, S. T. (2022). Causality between tourism and economic growth nexus. *Journal of China Tourism Research*, 18(1), pp. 88-105.
- Yoon, Y., & Uysal, M. (2005). An examination of the effects of motivation and satisfaction on destination loyalty: a structural model. *Tourism management*, 26(1), pp. 45-56.
- Zhang, T., & Yin, P. (2020). Testing the structural relationships of tourism authenticities. *Journal of Destination Marketing & Management*, 18, p. 100485.
- Zhang, H., Song, H., Wen, L., & Liu, C. (2021). Forecasting tourism recovery amid COVID-19. *Annals of Tourism Research*, 87, p. 103149.
- Zhou, L., Chan, E., & Song, H. (2017). Social capital and entrepreneurial mobility in early-stage tourism development: A case from rural China. *Tourism Management*, 63, pp. 338-350.
- Zhu, O. Y., Grün, B., & Dolnicar, S. (2022). Tourism and vaccine hesitancy. *Annals of Tourism Research*, 92, p.103320.